

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/15/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121010827
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Ľupták, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6121010827.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Ľuptáka, PhD. a sudcov JUDr. Jozefa Mikluša a JUDr. Ľubomíra Bušíka, PhD., v trestnej veci obžalovaného X.. S. Q., stíhaného pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí konanom dňa 03. 03. 2022, o odvolaní obžalovaného X.. S. Q., ako aj odvolanie okresného prokurátora Banská Bystrica proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6T/55/2021 zo dňa 21. 12. 2021, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného X.. S. Q. a okresného prokurátora z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Banská Bystrica, sp.zn. 6T/55/2021 zo dňa 21. 12. 2021, bol obž. X.. S. Q. uznaný za vinného pre pokračovací prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b/ Tr. zák., v spojení s § 139 písm. c/, e/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 16.06.2021 v čase okolo 17:00 hod. po tom, ako po otvorení bytu svojich rodičov S. Q. a K. Q. ich synom X.. S. Q., ktorý obžalovanému uviedol, aby k rodičom nechodil, že si to neprajú, pretože mu tam zrušili trvalý pobyt, ho obžalovaný násilím vtlačil do chodby bytu, vykrikoval, že chce peniaze a začal ho udierať rukami a vyhrážať sa mu slovami, že mu to spočíta, čím u X.. S. Q., nar. XX.XX.XXXX, bytom J. 7, D. vzbudil dôvodnú obavu o jeho život a zdravie, pretože v tej chvíli mal nepríčetný pohľad a obdobného násilného konania sa už v minulosti dopustil voči svojmu otcovi,

dňa 17.06.2021 v čase okolo 06:00 hod. pod vplyvom alkoholu prišiel k bytu č. X na 3. poschodí, ktorého vlastníkom je S. Q., nar. XX.XX.XXXX na adresu J. č. X v D. D., za účelom vyzdvihnutia svojich peňazí, zazvonil na zvonček dverí, načo S. Q. spočiatku nereagoval a až keď si obžalovaný sadol na schodisko pred byt, mu poškodený otvoril dvere, načo mu obžalovaný uviedol, že si prišiel pre svoje peniaze, ktoré mu spravujú, pričom S. Q. sa s ním odmietol rozprávať a povedal mu, že nech príde, keď bude triezvy a zavrel dvere bytu, následkom čoho sa mu začal verbálne vyhrážať slovami, že keď mu tie peniaze nedá, že si to odskáče, čím takýmto konaním u S. Q., nar. XX.XX.XXXX, vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie, pretože sa obdobného konania voči nemu dopustil v nedávnej minulosti.

Za to bol obž. X.. S. Q. odsúdený podľa § 360 ods. 2 Tr. zák., v spojení s § 37 písm. m) Tr. zák. a § 38 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere osemnásť mesiacov. Súd podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradil obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia a podľa § 73 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. uložil obžalovanému aj ochranné protialkoholické liečenie ambulantnou formou.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že v dňoch 16.6.2021 a 17.6.2021 sa obžalovaný vyhrážal najskôr svojmu bratovi X.. S. Q. a následne aj svojmu otcovi S. Q., ktorý bol osobou vyššieho veku, takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť obavu o ich život a zdravie. Súd konštatoval, že poškodený

Ing. S. Q. mohol mať zo správania obžalovaného odôvodnenú obavu o svoj život, keďže obžalovaný okrem verbálneho útoku voči poškodenému použil aj fyzické násilie, keď ho tlačil do bytu a začal ho napádať. Rovnako súd uviedol, že aj poškodený S. Q. mohol mať z konania obžalovaného dôvodnú obavu o svoj život a zdravie a to aj napriek tomu, že slová, ktoré obžalovaný voči tomuto poškodenému použil, ešte samé o sebe nemuseli spôsobovať strach o život, avšak v danom prípade bolo potrebné uviesť, že obžalovaný tak konal len tri dni potom, ako vykonal trest odňatia slobody uložený mu za podobné konanie voči tomu istému poškodenému.

Zároveň sa súd nestotožnil s právnou kvalifikáciou uvedenou v podanej obžalobe, v zmysle ktorej prokurátor čiastkový útok č. 1 právne kvalifikoval aj ako zločin „porušovanie domovej slobody“ podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák. s poukazom na § 138 ods. 1 písm. e/ Tr. zák. Podľa názoru súdu obžalovaného nebolo možné uznať vinným zo spáchania zločinu podľa § 194 Tr. zák., keďže trestné stíhanie pre tento trestný čin bolo nezákonné. V zmysle § 211 ods. 1 Tr. por. trestné stíhanie pre trestný čin podľa § 194 Tr. zák. proti tomu, kto je vo vzťahu k poškodenému osobou, voči ktorej by mal poškodený ako svedok právo odoprieť vypovedať, možno začať a v už začatom trestnom stíhaní pokračovať iba so súhlasom poškodeného. V danom prípade bolo trestné stíhanie vedené proti obžalovanému, ktorý bol vo vzťahu k poškodenému blízkou osobou, ktorá mala ako svedok právo odoprieť vypovedať. Z vyšetrovacieho spisu nevyplývalo, že by poškodený S. Q. dal súhlas na trestné stíhanie obžalovaného pre trestný čin podľa § 194 Tr. zák. Skutočnosť, že okresný súd síce na hlavnom pojednávaní od poškodeného zisťoval, či poškodený súhlasí s trestným stíhaním obžalovaného pre trestný čin podľa § 194 Tr. zák., avšak takto udelený súhlas v tomto štádiu trestného konania nemohol platiť do minulosti a teda nemohol konvalidovať vady prípravného konania. Z tohto dôvodu mal súd za to, že všetky dôkazy vykonané v prípravnom konaní vo vzťahu k trestnému činu podľa § 194 Tr. zák., boli vykonané nezákonne.

Prvostupňový súd pri určovaní druhu a výmery trestu v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zák. zistil, že na strane obžalovaného neexistovala žiadna poľahčujúca okolnosť, pričom zároveň existuje priťažujúca okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., keďže obžalovaný bol v minulosti dvakrát odsúdený za spáchanie trestného činu. Vzhľadom k tejto skutočnosti súd ukladal obžalovanému trest pri dolnej hranici upravenej trestnej sadzby (16 mesiacov až 3 roky). Súd uložil obžalovanému trest odňatia slobody pri dolnej hranici, do úvahy pripadajúcej trestnej sadzby a to aj napriek tomu, že obžalovaný spáchal trestný čin v krátkom časovom intervale po vykonaní predchádzajúceho trestu za obdobný trestný čin, ako aj počas plynutia skúšobnej doby. Súd mal za to, že takýto trest s poukazom na povahu a závažnosť skutku možno považovať za dostatočný.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie tak okresný prokurátor v Banskej Bystrici, ako aj samotný obžalovaný.

Okresný prokurátor v Banskej Bystrici vo svojom odvolaní v podstate poukazoval na skutočnosť, že konštatovaný nedostatok súhlasu poškodeného podľa § 211 ods. 1 Tr. por. a to skutočnosť, že svedok poškodený S. Q. bol dňa XX.X.XXXX, aj dňa 24.8.2021 poučený, že bude vypočutý v trestnej veci zločinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, 2 písm. a/, ods. 3 písm. a/ Tr. zák., s poukazom na ust. § 138 ods. 1 písm. e/ Tr. zák., v súbehu s pokračovacím prečinom podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 139 písm. c/, e/ Tr. zák. , o čom bola spísaná zápisnica o výsluchu svedka poškodeného a taktiež bol vyšetrovateľom PZ poučený aj v zmysle § 211 ods. 1 Tr. por. Aj keď sa v zápisniciach o výsluchu svedka poškodeného poučenie v zmysle § 211 ods. 1 Tr. por. nachádza v znení platnom do 31.7.2019, čo malo za následok, že trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák. nebol vymedzený medzi taxatívne medzi vymedzenými trestnými činmi, mal za to, že uvedené pochybenie nemohlo byť považované za také závažné procesné pochybenie, aby sa trestné stíhanie pre predmetný trestný čin považovalo za nezákonne vedené. To, že v rámci poučenia podľa § 211 ods. 1 Tr. por. nebol vymedzený i trestný čin porušovania domovej slobody podľa § 194 Tr. zák., bolo procesnou chybou orgánov verejnej moci a tento formálny nedostatok nemohol byť využitý v neprospech práva poškodeného, keďže podal trestné oznámenie a súhlasil s trestným stíhaním obžalovaného. Z tohto dôvodu mal okresný prokurátor za to, že poškodený svedok S. Q. vyjadril svoj súhlas s trestným stíhaním obžalovaného, nakoľko nielenže dňa 7.6.2021 podal na obžalovaného trestné oznámenie, v zápisniciach o výsluchu svedka poškodeného bol poučený o tom, že bude vypočutý v trestnej veci týkajúcej sa zločinu porušovania domovej slobody a zároveň bol poučený v zmysle § 211 ods. 1 Tr. por., hoci v znení platnom

do 31.7.2019, pričom taktiež jednoznačne vyhlásil, že sa vzdáva práva odoprieť vypovedať a vypovedať proti obžalovanému bude.

Obžalovaný X.. S. Q. prostredníctvom svojej obhajkyne podal voči napadnutému rozsudku písomné odvolanie, v ktorom okrem iného uvádzal, že poškodený S. Q. st. spravoval obžalovanému nemalú sumu peňazí vo výške cca 20 000,- €, kde o tomto vedel aj poškodený a X.. S. Q.. Obžalovaný do trvalého bydliska poškodeného S. Q. išiel len za účelom, aby si odniesol svoje osobné veci, osobné doklady a nejaké finančné prostriedky na svoje živobytie. Podľa jeho názoru bola celá trestná vec vykonštruovaná svedkami poškodenými S. Q. st. a X.. S. Q. za účelom prekrytia sprenevery spravovaných finančných prostriedkov. Poukázal na skutočnosť, že zo strany poškodeného S. Q. alebo poškodeného S. Q. neboli predložené také dôkazy, že by sa im akýmkoľvek spôsobom vyhrážal. To, že prišiel do bytu svojich rodičov aj v prvom prípade, tak nedošlo k žiadnemu útoku zo strany obžalovaného, poškodený S. Q. nemal žiadne zranenia a je to profesionálny vojak, ktorý je zdatný, verbálne mu žiadne vyhrážky obžalovaný neadresoval, chcel si len vziať svoje veci, došlo k poškodeniu zdravia obžalovaného S. Q., kde tento mal modrinu pod okom z úderu od S. Q.. Poukázal na skutočnosť, že poškodený S. Q. si na hlavnom pojednávaní nevedel spomenúť na detaily útoku a sudkyňa musela prečítať jeho výpoveď z prípravného konania. Ani poškodený S. Q. st. neuviedol, že by zo strany obžalovaného došlo k vyhrážaniu, až neskôr začal prekrúcať, keď sa v konaní začali spomínať finančné prostriedky.

V dôsledku podaných odvolaní potom krajský súd nariadil termín verejného zasadnutia o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora, na ktoré bol obžalovaný riadne a včas predvedený eskortou, dostavila sa jeho obhajkyňa, ako aj krajský prokurátor.

Krajský prokurátor vo svojom konečnom návrhu uviedol, že sa pridrižiava písomných dôvodov podaného odvolania, pričom má za to, že v predmetnom konaní boli splnené podmienky na uznanie viny aj podľa § 194 Tr. zák., pričom obžalovanému mal byť uložený prísnejší trest odňatia slobody. Zároveň čo sa týka dôvodov odvolania podaného obžalovaným, tieto navrhol zamietnuť ako nedôvodné a rozsudok okresného súdu žiadal zrušiť a vec vrátiť na nové konanie.

Obhajkyňa obžalovaného sa v konečnom návrhu pridrižala písomných dôvodov odvolania, pričom poukázala na zrejmú nesprávnosť odvolania okresnej prokuratúry v časti týkajúcej sa vlastníctva bytu, nakoľko tento patrí do bezpodielového spoluvlastníctva manželov Q. a v prípravnom konaní nebol zabezpečený súhlas druhej vlastníčky a to K. Q., čo však nemohlo nahradiť súhlas v zmysle § 211 Tr. por.

Samotný obžalovaný v konečnom návrhu uviedol, že sa cíti nevinný a pridrižoval sa toho, čo povedala jeho obhajkyňa a súhlasil s tým.

Krajský súd vzhľadom na podané odvolanie v zmysle ust. § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj podstatný obsah trestného spisu a dospel k záveru, že odvolanie okresného prokurátora, ani obžalovaného X.. S. Q. nie je dôvodné.

Odvolací súd po splnení prieskumnej povinnosti zistil, že súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné a potrebné dôkazy na objasnenie skutkového stavu, keďže v súvislosti so skutkami, ktoré obžalovaný nepriznával, vypočul všetkých svedkov a prečítal výpovede len tých svedkov, kde s takýmto postupom súhlasili tak prokurátor, ako aj obžalovaný. Je preto zrejmé, že tieto dôkazy umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie v zmysle § 2 ods. 10 Tr. por., kedy potom aj súd tieto jednotlivé dôkazy správne vyhodnotil jednotlivo, aj v súhrne tak, ako mu to ukladá ust. § 2 ods. 12 Tr. por. Prvostupňový súd v podrobných dôvodoch napadnutého rozsudku v súlade s § 168 ods. 1 Tr. por. uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov a najmä aj pri rozhodovaní o tom, aký druh a formu trestu obžalovanému za takto preukázanú trestnú činnosť musel ukladať.

Ani Krajský súd v Banskej Bystrici preto nemal pochybnosti o správnosti skutkových zistení tak, ako to uviedol v napadnutom rozsudku prvostupňový súd, tieto zodpovedali výsledkom vykonaného dokazovania a aj podľa názoru krajského súdu vykonanými dôkazmi je jednoznačne a nepochybne preukázané, že obžalovaný X.. S. Q. sa dopustil pokračovacieho prečinu „nebezpečné vyhrážanie“ podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zák. v spojení s § 139 písm. c/, e/ Tr. zák.

Zákonu zodpovedalo aj rozhodnutie okresného súdu o nepodmienečnom treste odňatia slobody vo výmere 18 mesiacov, ktorý uložil obžalovanému za takto zistenú trestnú činnosť, kedy pri prevahe

príťažujúcich okolností správne upravil trestnú sadzbu, pričom pri zvážení všetkých okolností uložil obžalovanému trest vo výmere 18 mesiacov, t. j. trest pri dolnej hranici trestnej sadzby.

Vzhľadom k tomu, že na skutkové zistenia ako aj právne posúdenie konania obžalovaného sa podrobne a dostatočne presvedčivo poukazuje v odôvodnení napadnutého rozsudku, odvolací súd nemá o týchto dôkazoch žiadne pochybnosti, preto si úvahy a závery súdu prvého stupňa v celom rozsahu osvojuje a v podrobnostiach na ne odkazuje.

Pokiaľ ide o námietky okresného prokurátora ohľadne prejavu vôle v zmysle § 211 ods. 1, teda že zo zápisnice o trestnom oznámení, ako aj z výsluchu svedka poškodeného S. Q. vyplýva prejav vôle, ktorý je nesporný a jednoznačný a to, že súhlasí s trestným stíhaním obžalovaného za uvedený skutok, s týmto sa krajský súd v plnom rozsahu nestotožnil. Je zrejmé, že v danom prípade absentuje správne poučenie o možnosti nechať súhlas s trestným stíhaním pre predmetný konkrétny trestný čin a nie je podstatné, akým spôsobom poškodený konal po zlom poučení. Je zrejmé, že poškodený v danom prípade nebol dostatočne poučený o svojich právach, čím mu bolo znemožnené vyjadriť právne akceptovateľným spôsobom svoj skutočný súhlas s trestným stíhaním pre skutok podľa § 194 Tr. zák.

Zároveň po riadnom zákonnom poučení prvostupňovým súdom, tento síce nevyužil právo nevypovedať, ale vypovedal odlišne, ako v prípravnom konaní a teda úvaha prokurátora o konkludentnom prejave súhlasu zo strany poškodeného v kontexte s vypoveďou po riadnom poučení na hlavnom pojednávaní, možno považovať za správne.

Z týchto dôvodov sa krajský súd nemohol stotožniť ani s odvolaním obžalovaného a zároveň ani s odvolaním okresného prokurátora a preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Z uvedeného preto krajský súd nevyhovел odvolaniam ani okresného prokurátora, ani obžalovaného a tieto postupom podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný